

Kırkıncı Ayetin Gizli Tarihi - Yirmi Beşinci Sayı

Hezekiel Altı Numara

Jeff Pippenger

2026-08-11

Tanıklıklar'da, Hezekiel, Yeşaya ve Yuhanna'nın tapınak içindeki deneyimiyle bağlantılı olarak çeşitli hakikat çizgileri sunan bir pasajdan yararlanıyordum. Yuhanna, Vahiy'in birinci bölümünde, arkasındaki sesi görmek üzere döndü.

Rab'bin gününde Ruh'ta idim; arkamdan borazan sesine benzer yüksek bir ses işittim; şöyle diyordu: Ben Alfa ve Omega'yım, ilk ve sonum; ve gördüğün şeyleri kitaba yaz ve Asya'da bulunan yedi kiliseye gönder: Efes'e, İzmir'e, Bergama'ya, Tiyatira'ya, Sardes'e, Filadelfiya'ya ve Laodikya'ya. Benimle konuşan sesi görmek için döndüm. Döndüğümde yedi altın şamdan gördüm. Vahiy 1:10-12.

Patmos adasından ve ardından Yuhanna'nın, Kızkardeş White'ın bize bildirdiği üzere, Mesih'e dair görüme tanık olduğu göksel tapınağa kadar uzanan bu görüş, Daniel'in kitabının onuncu bölümünde gördüğü aynı görümdür.

“O günlerde ben Daniel, üç tam hafta boyunca yas tutuyordum. Hoş ekmek yemedim; ağzıma ne et ne de şarap girdi; ayrıca kendimi hiç yağlamadım.... Sonra gözlerimi kaldırıp baktım, ve işte, keten giysilere bürünmüş, beline Uphaz'ın hâlis altını kuşanmış bir adam vardı. Bedeni de zebercet gibiydi, yüzü şimşeğin görünüşü gibi, gözleri ateş meşaleleri gibi, kolları ve ayakları cılalı tunç renginde idi; sözlerinin sesi ise bir kalabalığın sesi gibiydi” (Daniel 10:2-6).”

“Bu tasvir, Mesih'in Patmos Adası'nda Yuhanna'ya vahyedildiği zaman verilen tasvire benzemektedir. Tanrı'nın Oğlu'ndan daha aşağı olmayan bir şahsiyet Daniel'e göründü. Rabbimiz, son günlerde neler vuku bulacağını Daniel'e öğretmek üzere başka bir göksel ulakla birlikte gelir.” Sanctified Life, 49.

İlk dokuz ayet, İsa Mesih'in Vahyinin insanlığın deneme süresi sona ermeden hemen önce nasıl mühürlerinin açıldığını ortaya koyar. Vahiy, Tanrı tarafından İsa'ya verildi; İsa onu Cebail'e verdi; Cebail de Yuhanna'ya, Yuhanna'nın mesajı yedi kiliseye göndermesi göreviyle verdi. Yeşaya da altıncı bölümde aynı şeyi yapmak üzere görevini aldı; Hezekiel ise ikinci ve üçüncü bölümlerde aynı buyruğu aldı. Yuhanna görevini aldığı anda bir mahkûmdur; Hezekiel ile Daniel Babil'de sürgündür; Yeşaya ise Yahuda'nın kötü kralı Ahaz'ın tarihsel döneminde yaşamaktadır.

“Birbirinin içinde tekerlekler vardı; düzenleri öylesine karmaşıktı ki, ilk bakışta Hezekiel'e her şey tam bir kargaşa içinde görünmüştü. Fakat hareket ettiklerinde, güzel bir kusursuzlukla ve tam bir uyum içinde hareket ediyorlardı. Göksel varlıklar bu tekerlekleri sevk ediyordu; ve hepsinin üzerinde, görkemli safir taht üzerinde, Ebedî Olan bulunuyordu; tahtın çevresinde ise lütuf ve sevginin simgesi olan kuşatıcı gökkuşağı vardı. Sahnenin dehşet verici görkemi karşısında ezilen Hezekiel yüzüstü yere kapandı; o sırada bir ses ona kalkmasını ve Rab'bin sözünü işitmesini buyurdu. Sonra ona İsrail için bir uyarı mesajı verildi.” Testimonies, 751.

Ayrıca Rab'bin sesini işittim; diyordu ki: Kimi göndereyim, bizim için kim gidecek? O zaman ben dedim: İşte ben, beni gönder. Yeşaya 6:8.

“Bu görüş, Hezekiel’e, zihninin kasvetli önsezilerle dolu olduğu bir zamanda verildi. O, atalarının ülkesini viraneye dönmüş halde gördü...”

“Aynı şekilde, Tanrı kilisenin gelecekteki çağlara ait tarihini sevgili Yuhanna’ya açmak üzereyken, ona, Kurtarıcı’nın halkına yönelik ilgisini ve özenini, ‘insanoğluna benzer Biri’ni, yedi kiliseyi simgeleyen şamdanların arasında yürür halde ona göstererek güvence altına aldı. ...”

“Bu dersler bizim yararımız içindir. İmanımızı Tanrı’ya dayandırmamız gerekir; çünkü hemen önümüzde, insanların ruhlarını deneyecek bir zaman bulunmaktadır. ...”

“Büyük ve ciddi olayların eşiğinde duruyoruz. Peygamberlik süratle gerçekleşiyor. Rab kapıdadır. Çok geçmeden, yaşayan herkes için ezici derecede ilgi uyandıracak bir dönem önümüzde açılacaktır. Geçmişin çekişmeleri yeniden canlandırılacak; yeni çekişmeler ortaya çıkacaktır. Dünyamızda sahnelenecek olaylar henüz tasavvur bile edilmemiştir. Şeytan, insan araçları vasıtasıyla çalışmaktadır. Anayasa’yı değiştirmeye ve Pazar gününe riayeti zorunlu kılan bir yasa çıkarmaya gayret edenler, bunun sonucunun ne olacağını pek az fark etmektedir. Bir kriz hemen üzerimize gelmektedir.”

“Fakat Tanrı’nın kulları bu büyük buhranda kendilerine güvenmemelidirler. Yeşaya’ya, Hezekiel’e ve Yuhanna’ya verilen görüşlerde, göğün yeryüzünde cereyan eden olaylarla ne kadar yakından bağlantılı olduğunu ve Tanrı’nın Kendisine sadık olanlar için gösterdiği ihtimamın ne denli büyük olduğunu görürüz. Dünya bir yöneticiden yoksun değildir. Yaklaşan olayların düzeni Rab’bin elindedir. Göğün Haşmeti, Kendi kilisesinin işleri kadar ulusların kaderini de bizzat Kendi gözetimi altında tutmaktadır. ...”

“Hezekiel’in görüşünde, Tanrı’nın eli keruvların kanatlarının altındaydı. Bu, kullarına başarı verenin ilahî kudret olduğunu öğretmek içindir. Eğer onlar fesadı bırakır, yürek ve yaşam bakımından pak olurlarsa, O da onlarla birlikte çalışacaktır.

“Canlı yaratıkların arasında şimşegin hızıyla gidip gelen parlak ışık, bu işin sonunda tamamlanışa doğru hangi süratle ilerleyeceğini temsil eder. ...”

“Kardeşler, şimdi yas ve umutsuzluk zamanı değildir; kuşkuya ve imansızlığa teslim olma zamanı değildir. Mesih artık Yusuf’un, büyük bir taşla kapatılmış ve Roma mühürlüyle mühürlenmiş yeni mezarında bulunan bir Kurtarıcı değildir; bizim dirilmiş bir Kurtarıcımız vardır. O Kral’dır, Orduların Rabbi’dır; keruvlar arasında oturur; ve ulusların çekişmesi ve kargaşası ortasında halkını hâlâ korumaktadır. Göklerde hüküm süren O, bizim Kurtarıcımızdır. Her denemeyi ölçer. Her canı sınaması gereken fırın ateşini gözetler. Kralların kaleleri yıkılacağı zaman, Tanrı’nın gazabının okları düşmanlarının yüreklerini delip geçeceği zaman, O’nun halkı O’nun ellerinde güvende olacaktır.” Testimonies, cilt 5, 752–754.

Dört kutsal yazı tanığı, İsa Mesih’in Vahyi’nin mesajının, mâbedde bu peygamberin tecrübeleriyle simgelenen kişilere verildiği gerçeğine tanıklık eder. Bildirmek üzere tayin edilmiş olduğumuz mesaj, göksel mâbede girdiğimizde bize verilir. “Her canı” sınanan “fırın ateşi”, Malaki üçüncü

bölümdeki fırındır.

Fakat O'nun geliş gününe kim dayanabilir? ve görüldüğünde kim ayakta kalabilir? Çünkü O, arıtıcının ateşi gibi ve çamaşırcıların sabunu gibidir: Ve gümüşü arıtan ve temizleyen biri gibi oturacak; Levi oğullarını arıtacak ve onları altınla gümüş gibi saflaştıracaktır; ta ki Rab'be doğruluk içinde bir sunu sunabilsinler. O zaman Yahuda'nın ve Yeruşalim'in sunusu, eski günlerde olduğu gibi, önceki yıllarda olduğu gibi, Rab'be hoş gelecektir. Malaki 3:2-4.

Arıticı, gümüşün kendi yüzünü yansıtacak denli saflaştığında, onun ocakta gerekli süre boyunca kalmış olduğunu bilir. Gümüşün eski çağlarda nasıl arıtıldığına ilişkin bu gerçek, Daniel'in onuncu bölümde gördüğü "marah" etken fiiliyle uyumludur. Bu son günlerde Rab, halkını tapınağa yönelterek yüz kırk dört binlik sancağın bir parçası olmaya aday olanları denemek, arıtmak ve temizlemek istemektedir. Bu zaman diliminde O, "eğer" biz "fesadı uzaklaştırır ve yürekle yaşamda pak hâle gelirsek", "bizimle çalışacaktır." Daniel on'da olduğu gibi bazıları bu tecrübeden kaçır; fakat Daniel ile simgelenenler, İsa Mesih'in vahyine ait o büyük aynasal görümü gerçekten görenler, Yeşaya'nın tasvir ettiği üzere dudakları sunaktaki bir korla dokundurulacak olanlar, hem irtidat etmiş bir kiliseye, hem de ardından dünyaya bir mesaj vermek üzere arıtılacak ve hazırlanacaklardır.

Mesaj, mabetteki o sadık canlara sunulmaktadır. Levililer yirmi üç, Pentikost mevsimiyle uyumlu hâle getirildiğinde, En Kutsal Yer'deki Ahit Sandığı'nı yansıtacak şekilde tasarlanmıştır. İmanla, bölümün mesajlarının yapısı, kutsal tarih içerisinde fırın sınavının tamamlandığını gösteren üç nişan noktasını belirler. İlahî bakımdan derin olan yirmi üçüncü bölümün peygamberlik yapısı, peygamberlik öğrencisinin Hezekiel'i birinci bölümün birinci ayetinde konumlandırmasına imkân verir.

Otuzuncu yılda, dördüncü ayda, ayın beşinci gününde, Kebar Irmağı kıyısında sürgünler arasında bulunurken, gökler açıldı ve Tanrı'dan görüşler gördüm. Ayın beşinci günüydü; Kral Yehoyakin'in sürgün edilişinin beşinci yılıydı. Hezekiel 1:1, 2.

Hezekiel, yüz kırk dört binin mühürlenme zamanı sırasında bir kâhin olarak, Nebukadnetsar'ın MÖ 587'de Yeruşalim'i üç kuşatmasından üçüncüsünden beş yıl önce, on yedinci Jubile döngüsünün otuzuncu yılındadır. Ayetteki otuzuncu yıl, Eski Ahit tarihindeki en büyük uyanıştan otuz yıl sonrasıdır ve beşinci yılın beşinci günündedir; böylece Hezekiel'in tanıklığı üzerine beş sayısı konulmuş olur. Açılıştaki ilk iki ayette otuz bir kez tanımlanmış, beş sayısı ise üç kez anılmıştır. Pentikost mevsimiyle hizalanmış Levililer yirmi üç yapısında, otuzla temsil edilen ikinci sınağa borazanlar bayramına kadar ulaşır; beş gün Mesih'in göğe yükselişine, ardından beş gün kefaret gününe, ardından beş gün de hem ilk (Pentikost) hem de son (Çardaklar Bayramı) yağmuru temsil eden işaret taşına ulaşır. Yapı, otuzun ardından beşten oluşan üç adım sunmaktadır. Hezekiel tapınaktadır ve Levililer yirmi üçün yapısı Ahit Sandığı'dır.

Tarih, bu noktada Hezekiel'in, Yeruşalim'in yıkımıyla temsil edilen ve pek yakında gelecek olan Pazar yasasını tipolojik olarak simgeleyen bir kuşatmanın sona erişinden beş yıl önce bulunduğu gerçeğine tanıklık etmektedir. "Beş" sayısı, "otuz" sayısı gibi, Levililer yirmi üçün tasarımının başlıca unsurlarından biridir.

Bu makalelerde, bölümün ilk yirmi iki ayeti son yirmi iki ayetle hizalandığında ve ardından bu yirmi iki ayetlik iki çizgi birlikte Pentikost mevsimiyle hizalandığında, Malaki'nin ateşli fırını olan üç aşamalı sınanma sürecinin açıkça resmedildiği gösterilmiştir. Bu üç aşamanın birinci ve üçüncü aşamalarında, birer aşamayı temsil eden dört işaretten oluşan bir dizi içinde bir alfa ve omega bulunmaktadır.

Fısıh, ardından Mayasız Ekmek Bayramı, ardından arpanın ilk ürün takdimesi ve sonra Mayasız Ekmek Bayramı'nın sonuna kadar 'beş' gün. Bu dört işaret noktası birinci denemeyi oluşturur ve İsa sonu her zaman başlangıçla örnekler; üçüncü deneme de yine dört işaret noktasından oluşur. Borazanlar Bayramı, sonra Mesih'in göğe yükselişi, ardından Kefaret Günü ve ardından beş gün sonra hem Pentikost'un hem de Çardaklar Bayramı'nın gelişi. Pentikost ilk yağmurun simgesidir ve Çardaklar Bayramı da son yağmurun bir simgesidir. Levililer yirmi üç modelinde hem Pentikost hem de Çardaklar Bayramı aynı hizaya gelir.

Öyleyse sevinin, ey Siyon çocukları, ve Tanrınız RAB'de coşun; çünkü size ilk yağmuru ölçülü olarak verdi; ve sizin için yağmuru, ilk yağmuru da son yağmuru da ilk ayda yağdıracaktır. Yoel 2:23.

Nihai sınanma ve arındırma süreci 31 Aralık 2023 tarihinde başladı. İlk sınama, 18 Temmuz 2020'deki hayal kırıklığıyla daha önce denenmiş olan grubu bölen "senin halkının zorbaları" tartışmasıyla simgelenen temel sınamaydı.

"Tarih ve peygamberlikte Tanrı'nın Sözü, hakikat ile yanlış arasındaki uzun süreli çatışmayı tasvir eder. Bu çatışma hâlâ sürmektedir. Olmuş olan şeyler tekrar edilecektir. Eski tartışmalar yeniden canlandırılacak ve durmaksızın yeni teoriler ortaya çıkacaktır. Fakat, inançlarında ve peygamberliğin gerçekleşmesinde birinci, ikinci ve üçüncü meleğin mesajlarının ilanında bir rol üstlenmiş olan Tanrı'nın halkı, nerede durduklarını bilir. Onlar, has altından daha değerli bir tecrübeye sahiptirler. Sonuna kadar güvenlerinin başlangıcını sarsılmaz biçimde koruyarak, kaya gibi dimdik durmalıdırlar." Manuscript Releases, cilt 1, 47.

Levililer yirmi üçte ilk sınama, üçten oluşan peygamberliksel bir birleşimle ve bunu beş gün sonra mayasız ekmek bayramının sonu izleyerek temsil edilir. Fısıh birinci gündü, mayasız ekmek bayramı ikinci gündü ve ilk ürünler takdimesi üçüncü gündü. Beş gün sonra mayasız ekmek bayramı sona erdi. Üç sınamadan ilkinin peygamberliksel yapısı, üçüncü ve son sınamada da temsil edilir. Üç nirengi noktasından oluşup ardından bir başkasının geldiği o üçüncü nirengi noktasında, borazanlar bayramı birinci gündür ve Mesih'in göğe yükselişi beş gün sonradır; ardından Kefaret Günü beş gün sonra gelir; sonra beş gün sonra hem Pentikost hem de Çardaklar Bayramı, Hezekiel kitabında Yeruşalim'in yıkımı olarak temsil edilen pek yakında gelecek Pazar yasasını işaretler.

Mayasız Ekmek Bayramı'nın sonu ile Borazanlar Bayramı arasında otuz gün vardır; bu günler yalnızca bir kâhinin simgesini değil, aynı zamanda İlahi tasvir içinde temsil edilen üç sınavdan ikincisini de temsil eder.

Mesih'in vaftizi, Fısıh, Mayasız Ekmek ve İlk Ürünler olmak üzere üç işaret taşıyı örneklendirir; zira bu üç işaret taşı, Mesih'in ölümünü, gömülüşünü ve dirilişini temsil eder. Dördüncü adıma

kadar beş günün izlediği bu üç adım, Mayasız Ekmek Bayramı'nın sonuyla temsil edilir. Vaftiz, Yahya Mesih'ini vaftiz ettiğinde, bu üç adımı tek ve kısa bir anda sunar. İlkbahar bayramları bu üç adımı her birini birer gün ayırarak birbirinden ayırır; sonbahar bayramları ise bu üç adımı beşer gün arayla ayırır.

İlkbahar bayramlarının ilk sınavasını, beş gün sonra gelen bir alameti izleyen üç alametin birleşimi olarak uyguladığımızda; ardından sonbahar bayramlarını da, beş gün sonra tek bir alametin izlediği üç alamet olarak uyguladığımızda, üçten oluşan bir alfa alametinin ardından beş gün, sonra otuz gün ve sonbahar bayramlarının üçüncü sınavasının, beş gün sonra gelen üçten oluşan bir alamet olarak yer aldığı peygamberliksel bir yapı kurulmuş olur—bu yapı, ilk sınavanın toplam beş günü kapsadığını; bunun ardından, beş günlük üçüncü alamete ulaşan otuz günlük ikinci bir sınavanın geldiğini göstermektedir. Beş artı otuz artı beş kırktır ($5 + 30 + 5 = 40$).

Mesih'in vaftizini hemen kırk gün izledi; bu süre üç sınamayla sonuçlandı. Levililer yirmi üçüncü bölümünün yapısında, Pentikost mevsimiyle birlikte ele alındığında, çok daha fazlası fark edilebilir; ancak başka bir düzeyde bu bölüm, En Kutsal Yer'deki Ahit Sandığı'nı temsil eder.

Levililer yirmi üçteki ilkbahar ve sonbahar bayramları iki Sebt'in ortasına yerleştirilmiştir. Bu iki Sebt, örtücü iki kerubu temsil eder ve Pentikost mevsiminin Levililer yirmi üç ile hizalanmış işaret taşları, Ahit Sandığı'nı ve örtücü iki kerubu temsil eder. Hezekiel birinci bölümde mabede götürülür ve oraya götürüldüğünde, yakında gelecek olan Pazar yasasını simgeleyen Yerusâlim'in yıkımına yol açan kuşatmadan beş gün önceki zamanda bulunmaktadır. Pazar yasası, Levililer yirmi üçte Pentikost ve Çardak Bayramı ile temsil edilmektedir. Hezekiel otuzuncu yıldadır ve otuz, Malaki üçteki ateş fırınıni oluşturan üç sınamadan ikincisinin dönemidir. İkinci sınama otuz gün ile temsil edilir; tıpkı tarihçilerin Yoşiya'nın Büyük Fısıh'ı diye andıkları olayla başlayan on yedinci Jubile devresinin otuzuncu yılında Hezekiel'in bulunması gibi. Hezekiel on sekiz ay süren kuşatmadan beş yıl öncededir ve tapınaktadır; bu da artakalanları arındırıp temizleyen son üç sınavanın ortasıdır. Petrus da Kayserya Filipi'de (Panium), yine üç sınavanın ortasıydı; bu da Panium (Kayserya Filipi), Başkalaşım dağı ve çarmih ile temsil edilmektedir.

MÖ 592'de Hezekiel doğaüstü bir şekilde “dilsiz” kılınır ve ancak Tanrı onun ağzını açtığında konuşur. Bu durum, MÖ 585/6'da Yerusâlim'in düşüşüne kadar sürer. Kuşatma başladığı gün, kendi “gözlerinin arzusunun” öldüğü vakitte Tanrı onun konuşmasına sebep olmuştu; fakat İsrail'in “gözlerinin arzusu” olan Yerusâlim düşmeden ona serbestçe konuşma izni verilmemişti. Yerusâlim'in düşüşü yakında gelecek olan Pazar yasasını temsil eder; ve Vaftizci Yahya'nın babası, sekizinci sınıftan bir kâhin olan, tapınakta hizmet ederken dilsiz kılınan kişi de—Hezekiel'in de (görümde) bulunduğu yer orasıydı—yaklaşık dokuz ay boyunca dilsiz kılınmıştı. Yahya'nın doğumundan sonraki sekizinci günde, Yahya sünnet edilirken, onun konuşmasına izin verildi. Kutsal mekânda dilsiz kılınan iki peygamber. Mesih'i kutsal mekânda seyredirken dilsiz kılınan üçüncü peygamber ise Daniel'di. Onuncu bölümde Daniel kutsal mekândadır ve üç dokunuşun ikincisiyle kendisine dokunulduğu sırada dilsiz kılınır. Orta noktada Daniel dilsiz kılınır.

Ve bana böyle sözler söylediğinde, yüzümü yere çevirdim ve dilsiz kaldım. Ve işte, insanoğullarının benzerine benzer biri dudaklarıma dokundu; o zaman ağzımı açtım, konuştum ve önümde durana dedim ki: Ey efendim, görü sayesinde acılarım üzerime döndü ve hiç kuvvetim kalmadı. Daniel 10:15, 16.

Konuşma

“Konuşma” simgeselliği, Amerika Birleşik Devletleri’nin bir ejderha gibi konuştuğu, Balam’ın eşeğinin konuştuğu, Habakkuk’un görümlerinin konuşup yalan söylemediği yakında gelecek olan Pazar yasasında belirginleşir. Tapınakta bulundukları sırada dilsiz kılınan üç dilsiz peygamber, Yeruşalim’in yıkılışı sırasında konuşur. Zekeriya ile birlikte, oğlunun yeni adının doğru olduğunu belirtmek için konuşur; böylece kendilerine yeni bir ad verilen Filadelfyalıları simgeler.

Galip geleni Tanrımın mabedinde bir sütun yapacağım; o da artık dışarı çıkmayacaktır. Onun üzerine Tanrımın adını, Tanrımdan gökten inen Tanrımın kentinin, yani yeni Yeruşalim’in adını ve kendi yeni adımı yazacağım. Vahiy 3:12.

Zekeriya’ya Yahya’nın yeni aile adını yazması için bir levha verildi.

Ve vaki oldu ki, sekizinci günde çocuğu sünnet etmeye geldiler; ve ona babasının adı üzere Zekeriya adını verdiler. Annesi ise cevap verip dedi: Hayır; fakat onun adı Yuhanna olacaktır. Ve ona dediler: Senin akrabaların arasında bu adla çağrılan hiç kimse yoktur. Ve babasına, ona ne ad vermek istediğini işaretlerle sordular. O da bir yazı levhası isteyip şöyle yazdı: Onun adı Yuhanna’dır. Ve hepsi hayrete düştüler. Ve o anda ağzı açıldı, dili çözüldü; konuştu ve Tanrı’yı övdü. Luka 1:59–64.

Yuhanna’nın yeni adı Filadelfiya kilisesiyle uyumludur; Zekeriya adı ise, Zekeriya’nın üçüncü meleğin mesajına iman etmemesiyle temsil edilen Laodikya ile uyumludur. Bütün peygamberler son günlere hitap eder ve son günler, üçüncü meleğin tarihidir. Öyleyse mesajı getiren melek, üçüncü melek olmalıdır. Zekeriya, Rab’bin Laodikyalı Yedinci Gün Adventist kilisesinin yanından geçip gideceğini anlamayı reddetti. Bu peygamberlerde sesin yeniden ihyasına ilişkin söylenecek daha çok şey vardır; ancak Yoşiya’nın peygamberlik çizgisini anlamaya doğru ilerlemeye devam edeceğiz.

Yoşiya’nın Tekerleği

MÖ 622’de Yoşiya’nın Fısıh Bayramı ile başlayan on yedinci Yubil döngüsünü ele aldık; ancak Yoşiya’nın hattı MÖ 622’den çok daha önce başlamaktadır. İsrail’in, Saul’u İsrail’in ilk kralı olarak tahta çıkaran isyanı, kral Saul’un hüküm süreceği kırk yılı işaret etti; bunu kral Davud’un hüküm süreceği kırk yıl, ardından da Süleyman’ın hüküm süreceği kırk yıl izledi. Peygamber Samuel’i böylesine gücendiren Tanrı’nın reddedilişi MÖ 1097’de gerçekleşti ve Yahudilerin çarmıhta, kendileri için Sezar’dan başka kral olmadığını ilan ettikleri vakit sona eren isyana dair peygamberlik hattını başlattı.

Fakat onlar, “Onu ortadan kaldır, onu ortadan kaldır, çarmıha ger!” diye haykırdılar. Pilatus onlara dedi: “Kralınızı mı çarmıha gereyim?” Başkâhinler cevap verdiler: “Kayser’den başka

kralımız yoktur.” Yuhanna 19:15.

MÖ 1097’de, Süleyman’ın ölümüne dek her biri kırk yıl hüküm sürecek üç kral tahta çıkacaktı; Süleyman’ın MÖ 977’de ölümü üzerine krallık kuzey ve güney olarak ikiye bölündü.

Bundan sonra bir kral istediler; Tanrı da onlara Benyamin oymağından, Kiş oğlu Saul’u kırk yıl süreyle verdi. Elçilerin İşleri 13:21.

Davud krallık etmeye başladığında otuz yaşındaydı ve kırk yıl krallık etti. Hevron’da Yahuda üzerine yedi yıl altı ay krallık etti; Yerusâlim’de ise bütün İsrail ve Yahuda üzerine otuz üç yıl krallık etti. 2 Samuel 2:4, 5.

Süleyman’ın hükümrânlığı MÖ 971’de başladı; Mabel’in temeli Süleyman’ın dördüncü yılında (MÖ 967) atıldı. İnşa yedi yıl sürdü (1 Krallar 6:37–38) ve Mabel, Süleyman’ın on birinci yılının sekizinci ayında tamamlandı. Resmî adanma ise yedinci ayda (Etanim ayı), Çardak Bayramı sırasında gerçekleşti (1 Krallar 8; 2 Tarihler 5–7). Krallar, Mabel ve ulusun her biri tarihte, krallarla, Mabel’le yahut ulusla ilgili peygamberlik bir dönemi belirgin biçimde işaret eden dört yüz doksan yıllık bir dönemle temsil edilmektedir.

Daniel MÖ 607’de tutsak alındı; her ne kadar Kutsal Kitap kronolojisiyle uğraşanların çoğunluğu MÖ 605 tarihini benimsese de. Tarihsel kayıt, peygamberlik tanıklığıyla uyum içinde olmalıdır; ayrıca MÖ 1097’de kral isteme arzusuyla başlayan tarih çizgisi üzerinde tarihsel olarak işaretlenmiş olayların simgeselliği, birkaç peygamberlik tanığı bakımından MÖ 607’nin doğru uygulama olduğunu, MÖ 605’in ise olmadığını zorunlu kılar. MÖ 607, krallar çizgisindeki dört yüz doksan yılın sonunu işaret eder; ancak aynı zamanda, bu çizgide ortaya çıkan yetmiş yılın üç temel temsillerinden birini de başlatır. MÖ 607, MÖ 677’de Manaşşe’nin tutsak alınmasıyla başlamış olan yetmiş yılın sonunu işaret eder. Dört yüz doksan yıl simgesinin ilk temsili (ki bu çizgide üç tanığa sahiptir), yetmiş yılın üç tanığından birinin sona erdiği ve yetmiş yılın başka bir tanığının başladığı noktada sonuçlanır; matematiksel yapı, Daniel’in MÖ 605’te tutsak alındığı düşüncesine rağmen, MÖ 607’ye tanıklık etmektedir.

MÖ 1097’den MÖ 607’ye kadar olan krallarla ilişkili 490 yıllık dönemi içeren çizgi içinde, Süleyman’ın Mabeli’nin adanışından sürgün sonrası Mabel’in Zerubbabel tarafından MÖ 516’da adanışına kadar uzanan 490 yıllık bir dönem de bulunmaktadır. Bu 490 yıl, Süleyman’ın krallığının on birinci yılında yaptığı adanıştan itibaren 420 yılın, tutsaklık sırasında Mabel’in 70 yıl harap kalmış olmasıyla birlikte eklenmesiyle toplam 490 yıl etmektedir. Artahşasta’nın üçüncü buyruğu 59 yıl sonra, MÖ 457’de verildi ve Tanrı’nın halkı için “takdir edilmiş” (“kesilmiş”, Daniel 9:24) olan 490 yılın başlangıcını işaret etti; bu dönem, MS 34 yılında İstefanos’un taşlanmasıyla sona erdi. Elbette, MÖ 1097’de Tanrı’nın ve Peygamberlik Ruhunun reddedilmesiyle başlayan temel sapkınlıktan, İstefanos’un Mesih’i Tanrı’nın sağında durmakta gördüğü ana kadar uzanan peygamberlik çizgisinde daha birçok derin kronolojik tanıklıklar bulunmaktadır. Bu tanıklık içinde Yoşiya’nın peygamberlik çarkını buluruz.

“Temel apostazi” diyorum; çünkü çizginin başlangıcı, İsrail’in dünyevî bir krala sahip olma arzusu içinde Tanrı’yı Kral olarak reddettiği anı teşhis eder; böylece İsrail’in beşerî monarşisinin temelini

işaretler. Bunu ayrıca Yoşıya çarkı için de yazıyorum; zira “Tanrı’nın temeli” anlamına gelen bu çark, Tanrı halkının hem temelinin hem de temel apostazisinin bir simgesidir.

Süleyman öldüğünde ve on iki oymağın kuzey ile güney olarak bölünmesi üzerine, Yeroboam’ın sahte tapınma düzenini adaması, itaatsiz peygamber tarafından azarlanmıştı; bu azarlama, Yoşıya adında gelecek bir kralın peygamberliğini de içeriyordu. Yeroboam’ın ve kuzeydeki on oymağın temel niteliğindeki irtidadı sırasında, MÖ 622 yılındaki Büyük Fısıh ile belirginleşen Yoşıya’ya ve onun ihyasına ilişkin peygamberlik önceden bildirilmişti. Bu ihya, Musa’nın yazılarının bulunması ve Tanrı’nın halkı üzerine, sürekli irtidatları nedeniyle hükmün ilan edilmesiyle meydana geldi. Musa’nın yazılarındaki sözler Kral Yoşıya’ya okunduğunda, Eski Ahit tarihinin en büyük ihyasını ortaya çıkardı. Gelecekte Yoşıya adını taşıyan bir çocuğun doğacağına ilişkin peygamberlik, aynı zamanda itaatsiz peygamber tarafından Kral Yeroboam’a yöneltilen temel nitelikteki irtidadın peygamberlik mahiyetindeki mahkûmiyetini de içeriyordu.

Daniel’in adlandırdığı şekliyle Musa’nın lâneti, Levililer yirmi altıncı bölümdeki “yedi vakit”tir; ve bu, Adventizmin temel gerçeklerinin simgesi olan William Miller’in temel keşfi hâline gelmiştir. Miller’in mesajının 11 Ağustos 1840’taki güçlendirilmesi, 1838 ve 1840 yıllarında “Yoşıya” Litch’in çalışması aracılığıyla gerçekleşmiştir. 1863’te bu temeller bir kenara bırakıldı ve “yedi vakit”, yalnızca Filadelfyalı Milleritlerin temel gerçeklerinin değil, aynı zamanda Laodikyalı Millerizmin bu temellere karşı isyanının da bir simgesi hâline geldi. Birinci ve ikinci meleğin Milleritlerinin tarihi, “Yoşıya”nın simgeselliğini taşımaktadır; bu simgesellik yüz kırk dört binin tarihinde harfi harfine tekrarlanacaktır. Yoşıya’nın çarkı Kral Saul’un büyücülüğüne kadar uzanır ve oradan da Pazar yasasında Laodikyalı Yedinci Gün Adventist Kilisesi’nin ağızdan çıkarılmasına dek gider. Hezekiel’deki Yoşıya’nın çarkı, şimdi yüz kırk dört binin mühürlenmesinin doruk noktası olarak mührünün açılması sürecindedir.

Bu hususlara bir sonraki makalede devam edeceğiz.